

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā

Izdarīt Pievienotās vērtības nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2012, 197. nr.; 2013, 27., 194., 232., 237. nr.; 2014, 123. nr.; 2015, 42., 248., 251. nr.; 2016, 120., 241. nr.; 2017, 90., 156., 242. nr.; 2019, 118., 132., 248.A nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 6. pantu ar piekto, sesto un septīto daļu šādā redakcijā:

"(5) Ja nodokļa maksātājs, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu vai portālu, veicina no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanu sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz 150 *euro*, uzskata, ka nodokļa maksātājs pats saņēmis un piegādājis preces.

(6) Ja nodokļa maksātājs, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu vai portālu, veicina tāda nodokļa maksātāja, kas neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, veikto preču piegādi Eiropas Savienībā personai, kas nav nodokļa maksātājs, uzskata, ka nodokļa maksātājs pats saņēmis un piegādājis preces.

(7) Ja tiek uzskatīts, ka šā panta piektajā un sestajā daļā minētais nodokļa maksātājs pats saņēmis un piegādājis preces, tad preču nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina uz minētā nodokļa maksātāja veikto piegādi."

2. Aizstāt 8. panta otrās daļas 1. punktā skaitli "13." ar skaitli "13.¹".

3. Izslēgt 10. pantu.

4. Papildināt likumu ar 10.¹ pantu šādā redakcijā:

"10.¹ pants. Preču tālpārdošanas darījumi

(1) Šā likuma izpratnē preču tālpārdošana Eiropas Savienības teritorijā ir tāda preču piegāde, kad preču piegādātājs vai trešā persona preču piegādātāja vārdā nosūta vai transportē preces (arī ja piegādātājs netiešā veidā piedalās preču nosūtīšanā vai transportēšanā) no tādas dalībvalsts, kas nav dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam.

(2) Šā likuma izpratnē no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošana ir tāda preču piegāde, kad preču piegādātājs vai trešā persona preču piegādātāja interesēs nosūta vai transportē preces (arī ja piegādātājs netiešā veidā piedalās preču nosūtīšanā vai transportēšanā) no trešās valsts vai trešās teritorijas preču saņēmējam dalībvalstī.

(3) Šā panta pirmo un otro daļu piemēro, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

1) preču saņēmējs ir neregistrēts nodokļa maksātājs, citas dalībvalsts neregistrēts nodokļa maksātājs vai persona, kura nav nodokļa maksātājs;

2) piegādātās preces nav jauni transportlīdzekļi un nav preces, kas paredzētas montēšanai vai uzstādīšanai.

(4) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētie preču tālpārdošanas nosacījumi nav attiecināmi uz lietotu mantu, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu piegādēm, kurām nodokli piemēro saskaņā ar īpašo nodokļa piemērošanas režīmu."

5. Papildināt 12. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

"(4) Ja preces nosūta vai transportē nodokļa maksātājs, kurš veicinājis šo preču piegādi, izmantojot elektronisku

saskami saskaņā ar šā likuma 6. panta piektās un sestās daļas nosacījumiem, preču piegādes vieta ir vieta, kur šis nodokļa maksātājs piegādājis preces."

6. Izslēgt 13. pantu.

7. Papildināt likumu ar 13.¹ pantu šādā redakcijā:

"13.¹ pants. Preču piegādes vieta tālpārdošanas darījumos

(1) Preču tālpārdošanas darījumos Eiropas Savienības teritorijā par preču piegādes vietu uzskata dalībvalsti, kurā preces atrodas brīdī, kad beidzas to nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam.

(2) Šā panta pirmo daļu nepiemēro, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

1) preču piegādātājs veic saimniecisko darbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic saimniecisko darbību, preču piegādātāja deklarētā dzīvesvieta vai pastāvīgās uzturēšanās vieta ir tikai vienā dalībvalstī;

2) preces nosūta vai transportē uz dalībvalsti, kas nav šīs daļas 1. punktā minētā dalībvalsts;

3) šīs daļas 2. punktā minēto piegādāto preču kopējā vērtība bez nodokļa iepriekšējā vai kārtējā kalendāra gadā nepārsniedz 10 000 *euro*.

(3) Ja kalendāra gadā šā panta otrās daļas 3. punktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, preču piegādes vietu tālpārdošanas darījumos no robežvērtības pārsniegšanas brīža nosaka atbilstoši šā panta pirmajai daļai.

(4) Šā panta otrajā daļā minētajam preču piegādātājam ir tiesības noteikt preču piegādes vietu tālpārdošanas darījumos saskaņā ar šā panta pirmo daļu, un šī izvēle tam ir saistoša vismaz divus kalendāra gadus.

(5) No trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanas darījumos par preču piegādes vietu uzskata vienu no šīm dalībvalstīm:

1) dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam, ja preču importu veic uz tādu dalībvalsti, kas nav dalībvalsts, kurā beidzas šo preču nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam;

2) dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam un kura sakrīt ar importēšanas dalībvalsti, ja preču piegādātājs nodokli par minētajām precēm deklarē saskaņā ar šā likuma 140.⁴ pantā noteikto importa režīmu.

(6) Ja akcīzes preces piegādā saskaņā ar preču tālpārdošanas nosacījumiem, to piegādes vieta neatkarīgi no attiecīgajā dalībvalstī noteiktā reģistrācijas sliekšņa ir dalībvalsts, kurā preces atrodas brīdī, kad beidzas to nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam.

(7) Preču tālpārdošanas darījumos preču piegādes vieta ir iekšzeme, ja citas dalībvalsts nodokļa maksātājs piegādā akcīzes preces no citas dalībvalsts uz iekšzemi neregistrētam nodokļa maksātājam vai personai, kura nav nodokļa maksātājs."

8. Aizstāt 27. panta ceturtajā daļā vārdus "nosaka atbilstoši šā panta pirmajai daļai no robežvērtības pārsniegšanas brīža" ar vārdiem "no robežvērtības pārsniegšanas brīža nosaka atbilstoši šā panta pirmajai daļai".

9. Aizstāt 34. panta divpadsmitajā daļā skaitli "10." ar skaitli "10.¹".

10. Papildināt 43.¹ pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

"(4) Šo pantu nepiemēro šā likuma 6. panta piektajā un sestajā daļā minētajiem darījumiem."

11. Papildināt likumu ar 52.² pantu šādā redakcijā:

"52.² pants. Ar nodokli neapliekamie preču tālpārdošanas darījumi

Ja uzskatāms, ka nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi, preces ir saņēmis un piegādājis saskaņā ar šā likuma 6. panta sestās daļas nosacījumiem, šādu darījumu ar nodokli neapliek."

12. 53. pantā:

izslēgt ceturto un piekto daļu;

papildināt pantu ar sešpadsmito daļu šādā redakcijā:

"(16) Ar nodokli neapliek to preču importu, kuram piemēro šā likuma 140.⁴ pantā noteikto importa režīmu, ja, vēlākais, importa deklarācijas iesniegšanas brīdī Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir preču piegādātāja vai šā likuma

140.⁴ pantā minētā starpnieka (kas rīkojas preču piegādātāja interesēs) reģistrācijas numurs Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā šā likuma 140.⁴ pantā noteiktā importa režīma izmantošanai."

13. Izslēgt 54. panta otrajā daļā vārdus "ceturto, piekto".

14. Aizstāt 60. panta otrās daļas 1. punktā skaitli "35 000" ar skaitli "10 000".

15. Papildināt 92. panta pirmo daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

"9) aprēķinātā vai samaksātā nodokļa summa par preču piegādi, ja uzskatāms, ka nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi, preces ir saņēmis un piegādājis saskaņā ar šā likuma 6. panta sestās daļas nosacījumiem."

16. Papildināt 120. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

"(2¹) Ja uzskatāms, ka nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi, preces ir saņēmis un piegādājis saskaņā ar šā likuma 6. panta piektās vai sestās daļas nosacījumiem, nodokli par preču piegādi, ko veic šis nodokļa maksātājs, un nodokli par preču piegādi šim nodokļa maksātājam norāda tā taksācijas perioda nodokļa deklarācijā, kad samaksa saņemta."

17. Aizstāt 125. panta pirmās daļas 21. punktā skaitli "140.¹" ar skaitļiem "140.², 140.⁴".

18. Papildināt 127. panta pirmo daļu ar 3. punktu šādā redakcijā:

"3) preču piegādēm, kas veiktas saskaņā ar šā likuma 13.¹ panta pirmo daļu, izņemot gadījumus, kad preču piegādātājs izmanto šā likuma 140.³ pantā noteikto īpašo nodokļa režīmu."

19. Izteikt 128. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

"(4) Ja saskaņā ar šā likuma 140.², 140.³ vai 140.⁴ pantu preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs izmanto kādu no īpašajiem nodokļa režīmiem, nodokļa rēķins izrakstāms saskaņā ar tās identifikācijas dalībvalsts noteikumiem, kuru nosaka atbilstoši šā likuma 140.² panta pirmās daļas 3. punktam, 140.³ panta pirmās daļas 3. punktam vai 140.⁴ panta pirmās daļas 4. punktam."

20. Papildināt 134. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

"(6) Nodokļa maksātājam, kas, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu vai portālu, veicina preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Eiropas Savienībā personai, kas nav nodokļa maksātājs, saskaņā ar darījuma vietas noteikšanas noteikumiem ir pienākums:

1) veikt detalizētu uzskaiti, atbilstoši kurai ir iespējams identificēt preču piegādes, attiecībā uz kurām uzskata, ka nodokļa maksātājs pats ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar šā likuma 6. panta piekto vai sesto daļu, vai pakalpojuma sniegšanu, ja nodokļa maksātājs piedalās tādu elektroniski sniegtu pakalpojumu sniegšanā, par kuriem uzskata, ka tas rīkojas savā vārdā, atbilstoši Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulai (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka Īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu;

2) uzturēt reģistru par preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem, kuri nav minēti šīs daļas 1. punktā, atbilstoši Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulai (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka Īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu;

3) glabāt uzskaiti par minētajiem darījumiem 10 gadus pēc tā gada 31. decembra, kad darījums veikts."

21. Izslēgt 140.¹ pantu.

22. Papildināt likumu ar 140.², 140.³, 140.⁴ un 140.⁵ pantu šādā redakcijā:

"140.² pants. Ārpussavienības režīms jeb īpašs nodokļa režīms pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā

(1) Šā panta izpratnē:

1) ārpussavienības režīms ir Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka Īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādāta versija) 57.a panta 1. punktā (Padomes 2019. gada 21. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 2019/2026, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicina elektroniskas saskames, un uz īpašiem režīmiem nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzēmē redakcijā) minētais režīms;

2) nodokļa maksātājs, kas neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, ir nodokļa maksātājs, kuram Eiropas Savienības teritorijā nav saimnieciskās darbības mītnes vietas un pastāvīgās iestādes;

3) identifikācijas dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļa maksātājs izvēlējies reģistrēties ārpussavienības režīma izmantošanai;

4) patēriņa dalībvalsts ir dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar pakalpojuma sniegšanas vietas noteikšanas noteikumiem.

(2) Ārpussavienības režīmu ir tiesības piemērot visiem Eiropas Savienībā sniegtajiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātājs, kas neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā un sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātājs un kura ir reģistrēta patēriņa dalībvalstī vai kurai šajā dalībvalstī ir deklarētā dzīvesvieta vai pastāvīgās uzturēšanās vieta.

(3) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs kā identifikācijas dalībvalsti ārpussavienības režīma izmantošanai izvēlas iekšzemi, tas, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu, tādējādi paziņojot, kad sāk izmantot šo režīmu.

(4) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs iesniegumā reģistrācijai Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā ārpussavienības režīma izmantošanai norāda šādus identifikācijas datus:

1) fiziskā persona - vārdu un uzvārdu; juridiskā persona - nosaukumu;

2) adresi;

3) elektronisko adresi un tīmekļa vietni;

4) attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, ja tāds ir;

5) apliecinājumu, ka personai Eiropas Savienības teritorijā nav saimnieciskās darbības mītnes vietas un pastāvīgās iestādes.

(5) Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā nodokļa maksātāja reģistrācijas iesnieguma saņemšanas pieņem lēmumu par reģistrāciju ārpussavienības režīma reģistrā un, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, to paziņo ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc lēmuma pieņemšanas.

(6) Valsts ieņēmumu dienests ārpussavienības režīma izmantošanai piešķir reģistrācijas numuru Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā vai - attiecībā uz reģistrētu nodokļa maksātāju - izmanto tam jau piešķirto reģistrācijas numuru Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā par darbībām, saistībā ar kurām nodokļa piemērošanas nolūkā šis nodokļa maksātājs ir reģistrēts iekšzemē.

(7) Valsts ieņēmumu dienests izslēdz nodokļa maksātāju no ārpussavienības režīma reģistra, ja iestājas vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) nodokļa maksātājs, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņo, ka vairs nesniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas ārpussavienības režīms;

2) ir citas pazīmes, kas liek uzskatīt, ka nodokļa maksātāja darbība, par kuru uzliek nodokli un uz kuru attiecas ārpussavienības režīms, ir beigusies;

3) nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kuru īstenošana nepieciešama ārpussavienības režīma izmantošanai;

4) nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz ārpussavienības režīmu.

(8) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs līdz taksācijas periodam sekojošā mēneša beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, par katru ceturksni nodokļa deklarāciju par darījumiem, uz kuriem attiecas ārpussavienības režīms. Minēto nodokļa deklarāciju nodokļa maksātājs iesniedz arī tad, ja attiecīgos darījumus nav veicis.

(9) Nodokli, kas aprēķināts par taksācijas periodu, šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs iemaksā valsts budžetā līdz taksācijas periodam, par kuru iesniegta nodokļa deklarācija, sekojošā mēneša beigām.

(10) Šā panta otrajā daļā minētajam nodokļa maksātājam nodokļa summu par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem ārpussavienības režīma ietvaros sniegto pakalpojumu nodrošināšanai atmaksā no valsts budžeta, piemērojot šā likuma 112. pantā noteikto kārtību.

(11) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs iekšzemē veic arī darbības, uz kurām neattiecas ārpussavienības režīms un saistībā ar kurām nodokļa piemērošanas nolūkā ir jābūt reģistrētam Valsts ieņēmumu

dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, tas nodokļa summu par precēm un pakalpojumiem savu pakalpojumu nodrošināšanai atskaita nodokļa deklarācijā, kas iesniedzama saskaņā ar šā likuma 117. pantu.

(12) Šā panta otrajā daļā minētajam nodokļa maksātājam ir pienākums:

1) izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņot par savas darbības izmaiņām, kuru dēļ vairs netiek īstenoti attiecīgie nosacījumi, lai tas varētu izmantot ārpussavienības režīmu, kā arī paziņot to, kad viņš beidz izmantot minēto režīmu, un paziņot par citām izmaiņām reģistrācijas datus;

2) nodrošināt detalizētu uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas ārpussavienības režīms;

3) lai pierādītu nodokļa aprēķinu pareizību, glabāt uzskaites datus 10 gadus pēc tā gada 31. decembra, kad sniegti pakalpojumi;

4) izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma iesniegt uzskaites datus par katru atsevišķu sniegtā pakalpojuma veidu.

(13) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā šā panta pirmās daļas 2. punktā minētais nodokļa maksātājs sagatavo un aizpilda nodokļa deklarāciju par taksācijas periodā veiktajiem darījumiem, uz kuriem attiecas ārpussavienības režīms, un veic tajā labojumus, kā arī nosaka nodokļa deklarācijā norādāmo informāciju.

140.³ pants. Savienības režīms jeb īpašs nodokļa režīms preču tālpārdošanai Eiropas Savienībā, preču piegādēm dalībvalstī, kuras veiktas ar šādas piegādes veicinošas elektroniskas saskarnes palīdzību, un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, bet ne patēriņa dalībvalstī

(1) Šā panta izpratnē:

1) savienības režīms ir Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādāta versija) 57.a panta 2. punktā (Padomes 2019. gada 21. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 2019/2026, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicina elektroniskas saskarnes, un uz īpašiem režīmiem nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzemē redakcijā) minētais režīms;

2) nodokļa maksātājs, kas neveic saimniecisko darbību patēriņa dalībvalstī, ir nodokļa maksātājs, kuram Eiropas Savienībā ir saimnieciskās darbības mītnes vieta vai pastāvīgā iestāde, bet patēriņa dalībvalsts teritorijā nav saimnieciskās darbības mītnes vietas un pastāvīgās iestādes;

3) identifikācijas dalībvalsts ir viena no šīm dalībvalstīm:

a) dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājam ir saimnieciskās darbības mītnes vieta,

b) dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājam ir pastāvīgā iestāde, - ja nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības mītnes vieta ir ārpus Eiropas Savienības,

c) dalībvalsts, kurā atrodas nodokļa maksātāja pastāvīgā iestāde un kuru tas ir norādījis kā dalībvalsti, kurā tas izmanto savienības režīmu, - ja nodokļa maksātājs neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, bet tam Eiropas Savienībā ir vairākas pastāvīgās iestādes. Nodokļa maksātāja izvēle attiecībā uz identifikācijas dalībvalsti ir saistoša šim nodokļa maksātājam attiecīgajā kalendāra gadā un vismaz divos nākamajos kalendāra gados,

d) dalībvalsts, kurā sākas preču nosūtīšana vai transportēšana, - ja nodokļa maksātājam Eiropas Savienībā nav saimnieciskās darbības mītnes vietas un pastāvīgās iestādes. Nodokļa maksātāja izvēle attiecībā uz identifikācijas dalībvalsti ir saistoša šim nodokļa maksātājam attiecīgajā kalendāra gadā un vismaz divos nākamajos kalendāra gados,

e) dalībvalsts, kuru nodokļa maksātājs ir norādījis kā dalībvalsti, kurā tas izmanto savienības režīmu, - ja ir vairāk nekā viena dalībvalsts, kurā sākas preču nosūtīšana vai transportēšana. Nodokļa maksātāja izvēle attiecībā uz identifikācijas dalībvalsti ir saistoša šim nodokļa maksātājam attiecīgajā kalendāra gadā un vismaz divos nākamajos kalendāra gados;

4) patēriņa dalībvalsts ir viena no šīm dalībvalstīm:

a) dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar pakalpojuma sniegšanas vietas noteikšanas noteikumiem,

b) dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam, - ja notiek preču tālpārdošana Eiropas Savienības teritorijā,

c) dalībvalsts, kurā sākas un beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana, - ja preču piegādi veic šā likuma 6. panta sestajā daļā minētais nodokļa maksātājs.

(2) Savienības režīmu ir tiesības piemērot visām Eiropas Savienībā piegādātajām precēm un visiem Eiropas Savienībā sniegtajiem pakalpojumiem, ko sniedz šādi nodokļa maksātāji:

1) nodokļa maksātājs, kas veic preču tālpārdošanu Eiropas Savienības teritorijā;

2) nodokļa maksātājs, kas veicina preču piegādi šā likuma 6. panta sestās daļas izpratnē, ja preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā dalībvalstī;

3) nodokļa maksātājs, kas neveic saimniecisko darbību patēriņa dalībvalstī un sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātājs.

(3) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs kā identifikācijas dalībvalsti savienības režīma izmantošanai izvēlas iekšzemi, tas, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu, tādējādi paziņojot, kad sāk izmantot šo režīmu.

(4) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs iesniegumā reģistrācijai Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā savienības režīma izmantošanai norāda šādus identifikācijas datus:

1) fiziskā persona - vārdu un uzvārdu; juridiskā persona - nosaukumu;

2) adresi;

3) elektronisko adresi un tīmekļa vietni;

4) attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, ja tāds ir.

(5) Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā nodokļa maksātāja reģistrācijas iesnieguma saņemšanas pieņem lēmumu par reģistrāciju savienības režīma reģistrā un, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, to paziņo ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc lēmuma pieņemšanas.

(6) Valsts ieņēmumu dienests savienības režīma izmantošanai piešķir reģistrācijas numuru Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā vai - attiecībā uz reģistrētu nodokļa maksātāju - izmanto tam jau piešķirto reģistrācijas numuru Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā par darbībām, saistībā ar kurām nodokļa piemērošanas nolūkā šis nodokļa maksātājs ir reģistrēts iekšzemē.

(7) Valsts ieņēmumu dienests izslēdz nodokļa maksātāju no savienības režīma reģistra, ja iestājas vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) nodokļa maksātājs, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņo, ka vairs nepiegādā preces un nesniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas savienības režīms;

2) ir citas pazīmes, kas liek uzskatīt, ka nodokļa maksātāja darbība, par kuru uzliek nodokli un uz kuru attiecas savienības režīms, ir beigusies;

3) nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kuru īstenošana nepieciešama savienības režīma izmantošanai;

4) nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz savienības režīmu.

(8) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs līdz taksācijas periodam sekojošā mēneša beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, par katru ceturksni nodokļa deklarāciju par darījumiem, uz kuriem attiecas savienības režīms. Minēto nodokļa deklarāciju nodokļa maksātājs iesniedz arī tad, ja attiecīgos darījumus nav veicis.

(9) Nodokli, kas aprēķināts par taksācijas periodu, šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs iemaksā valsts budžetā līdz taksācijas periodam, par kuru iesniegta nodokļa deklarācija, sekojošā mēneša beigām.

(10) Šā panta otrajā daļā minētajam nodokļa maksātājam nodokļa summu par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem savienības režīma ietvaros veicamo darījumu nodrošināšanai atmaksā no valsts budžeta, piemērojot šā likuma 113. pantā noteikto kārtību.

(11) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs iekšzemē veic arī darbības, uz kurām neattiecas savienības režīms un saistībā ar kurām nodokļa piemērošanas nolūkā ir jābūt reģistrētam Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, tas nodokļa summu par precēm un pakalpojumiem savu darījumu nodrošināšanai atskaita nodokļa deklarācijā, kas iesniedzama saskaņā ar šā likuma 117. pantu.

(12) Šā panta otrajā daļā minētajam nodokļa maksātājam ir pienākums:

1) izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņot par savas darbības

izmaiņām, kuru dēļ vairs netiek īstenoti attiecīgie nosacījumi, lai tas varētu izmantot savienības režīmu, kā arī paziņot to, kad viņš beidz izmantot minēto režīmu, un paziņot par citām izmaiņām reģistrācijas datus;

2) nodrošināt detalizētu uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas savienības režīms;

3) lai pierādītu nodokļa aprēķinu pareizību, glabāt uzskaites datus 10 gadus pēc tā gada 31. decembra, kad veikti darījumi;

4) izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma iesniegt uzskaiti par katru atsevišķu darījumu veidu.

(13) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā šā panta pirmās daļas 2. punktā minētais nodokļa maksātājs sagatavo un aizpilda nodokļa deklarāciju par taksācijas periodā veiktajiem darījumiem, uz kuriem attiecas savienības režīms, un veic tajā labojumus, kā arī nosaka nodokļa deklarācijā norādāmo informāciju.

140.⁴ pants. Importa režīms jeb īpašs nodokļa režīms no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanai

(1) Šā panta izpratnē:

1) importa režīms ir Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādāta versija) 57.a panta 3. punktā (Padomes 2019. gada 21. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 2019/2026, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicina elektroniskas saskames, un uz īpašiem režīmiem nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzemē redakcijā) minētais režīms;

2) nodokļa maksātājs, kas neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, ir nodokļa maksātājs, kuram Eiropas Savienības teritorijā nav saimnieciskās darbības mītnes vietas un pastāvīgās iestādes;

3) starpnieks ir nodokļa maksātājs, kurš veic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā un kuru nodokļa maksātājs, kas veic no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanu, ir iecēlis par personu, kas ir atbildīga par nodokļa samaksu un saistību izpildi importa režīma nolūkā minētā nodokļa maksātāja vārdā un interesēs;

4) identifikācijas dalībvalsts ir viena no šīm dalībvalstīm:

a) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļa maksātājs izvēlējies reģistrēties importa režīma izmantošanai, - ja nodokļa maksātājs neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā,

b) dalībvalsts, kurā atrodas nodokļa maksātāja pastāvīgā iestāde un kuru tas ir norādījis kā dalībvalsti, kurā tas izmanto importa režīmu, - ja nodokļa maksātājs neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, bet tam Eiropas Savienībā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes. Šāda nodokļa maksātāja, kuram ir vairāk nekā viena pastāvīgā iestāde Eiropas Savienībā, izvēle attiecībā uz identifikācijas dalībvalsti ir saistoša šim nodokļa maksātājam attiecīgajā kalendāra gadā un vismaz divos nākamajos kalendāra gados,

c) dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājam ir saimnieciskās darbības mītnes vieta, - ja nodokļa maksātājs šajā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību,

d) dalībvalsts, kurā starpniekam ir saimnieciskās darbības mītnes vieta, - ja starpnieks šajā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību,

e) dalībvalsts, kurā atrodas starpnieka pastāvīgā iestāde un kuru tas ir norādījis kā dalībvalsti, kurā tas izmanto importa režīmu, - ja starpnieks neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, bet tam Eiropas Savienībā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes. Šāda starpnieka, kuram ir vairāk nekā viena pastāvīgā iestāde Eiropas Savienībā, izvēle attiecībā uz identifikācijas dalībvalsti ir saistoša šim starpniekam attiecīgajā kalendāra gadā un vismaz divos nākamajos kalendāra gados;

5) patēriņa dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana preču saņēmējam.

(2) Importa režīmu ir tiesības piemērot no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču (izņemot akcīzes preces) tālpārdošanai, ja šo preču sūtījuma patiesā vērtība nepārsniedz 150 *euro*, ko veic šādi nodokļa maksātāji:

1) nodokļa maksātājs, kas veic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā un no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanu;

2) nodokļa maksātājs, kurš veic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā un no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanu un kuru pārstāv starpnieks, kas veic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā;

3) nodokļa maksātājs, kurš neveic saimniecisko darbību Eiropas Savienībā, bet veic no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanu un kuru pārstāv starpnieks, kas veic saimniecisko darbību Eiropas

Savienībā;

4) nodokļa maksātājs, kurš veic saimniecisko darbību trešajā valstī, ar ko Eiropas Savienība ir noslēgusi tādu nolīgumu par savstarpēju sadarbību, kura darbības joma ir līdzīga Padomes 2010. gada 16. marta direktīvai 2010/24/ES par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem un Padomes 2010. gada 7. oktobra regulai (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā un ko pieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra regulas (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu 5. pantā minēto pārbaudes procedūru, un kurš veic preču tālpārdošanu no minētās trešās valsts.

(3) Šā panta otrās daļas 2. un 3. punktā minētajam nodokļa maksātājam importa režīma izmantošanai vienlaikus var būt tikai viens starpnieks.

(4) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs vai viņa starpnieks kā identifikācijas dalībvalsti importa režīma izmantošanai izvēlas iekšzemi, nodokļa maksātājs vai viņa starpnieks, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu, tādējādi paziņojot, kad sāk izmantot šo režīmu.

(5) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs, kurš neizmanto starpnieku, iesniegumā reģistrācijai Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā importa režīma izmantošanai norāda šādus identifikācijas datus:

- 1) fiziskā persona - vārdu un uzvārdu; juridiskā persona - nosaukumu;
- 2) adresi;
- 3) elektronisko adresi un tīmekļa vietni;

4) nodokļa maksātāja identifikācijas numuru vai tam līdzvērtīgu numuru, kas ļauj nodokļa piemērošanas vajadzībām identificēt nodokļa maksātāju un ko piešķirusi valsts, kurā nodokļa maksātājs veic saimniecisko darbību.

(6) Starpnieks, pirms tas sāk izmantot importa režīmu šā panta otrās daļas 2. vai 3. punktā minētā nodokļa maksātāja interesēs, iesniegumā reģistrācijai Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā importa režīma izmantošanai norāda šādus identifikācijas datus:

- 1) fiziskā persona - vārdu un uzvārdu; juridiskā persona - nosaukumu;
- 2) adresi;
- 3) elektronisko adresi;

4) nodokļa maksātāja identifikācijas numuru vai tam līdzvērtīgu numuru, kas ļauj nodokļa piemērošanas vajadzībām identificēt nodokļa maksātāju un ko piešķirusi valsts, kurā nodokļa maksātājs veic saimniecisko darbību.

(7) Starpnieks par katru nodokļa maksātāju, kuru tas pārstāv, pirms tam, kad attiecīgais nodokļa maksātājs sāk izmantot importa režīmu, iesniegumā reģistrācijai Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā importa režīma izmantošanai norāda šādus identifikācijas datus:

- 1) fiziskā persona - vārdu un uzvārdu; juridiskā persona - nosaukumu;
- 2) adresi;
- 3) elektronisko adresi un tīmekļa vietni;

4) nodokļa maksātāja identifikācijas numuru vai tam līdzvērtīgu numuru, kas ļauj nodokļa piemērošanas vajadzībām identificēt nodokļa maksātāju un ko piešķirusi valsts, kurā nodokļa maksātājs veic saimniecisko darbību;

- 5) individuālo reģistrācijas numuru, kas piešķirts saskaņā ar šā panta desmito daļu.

(8) Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā nodokļa maksātāja vai viņa starpnieka reģistrācijas iesnieguma saņemšanas pieņem lēmumu par reģistrāciju importa režīma reģistrā un, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, to paziņo ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc lēmuma pieņemšanas.

(9) Valsts ieņēmumu dienests importa režīma izmantošanai piešķir šā panta otrajā daļā minētajam nodokļa maksātājam un starpniekam individuālu reģistrācijas numuru Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, kuru var izmantot vienīgi importa režīma nolūkā.

(10) Valsts ieņēmumu dienests importa režīma izmantošanai starpniekam piešķir par katru tā pārstāvētu nodokļa maksātāju atsevišķu individuālu reģistrācijas numuru Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa

maksātāju reģistrā.

(11) Valsts ieņēmumu dienests izslēdz no importa režīma reģistra:

1) nodokļa maksātāju, kas neizmanto starpnieku, ja iestājas vismaz viens no šādiem apstākļiem:

a) nodokļa maksātājs, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņo, ka vairs neveic no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanu,

b) ir citas pazīmes, kas liek uzskatīt, ka nodokļa maksātāja darbība, par kuru uzliek nodokli un uz kuru attiecas importa režīms, ir beigusies,

c) nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kuru īstenošana nepieciešama importa režīma izmantošanai,

d) nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz importa režīmu;

2) starpnieku, ja iestājas vismaz viens no šādiem apstākļiem:

a) starpnieks divus kalendāra gada ceturkšņus pēc kārtas nav darbojies kā starpnieks importa režīmu izmantojoša nodokļa maksātāja interesēs,

b) starpnieks vairs neatbilst nosacījumiem, kuru īstenošana nepieciešama importa režīma izmantošanai starpnieka statusā,

c) starpnieks pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz importa režīmu;

3) nodokļa maksātāju, kuru pārstāv starpnieks, ja iestājas vismaz viens no šādiem apstākļiem:

a) starpnieks, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņo, ka šā panta otrās daļas 2. un 3. punktā minētais nodokļa maksātājs vairs neveic no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanu,

b) ir citas pazīmes, kas liek uzskatīt, ka nodokļa maksātāja darbība, par kuru uzliek nodokli un uz kuru attiecas importa režīms, ir beigusies,

c) nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kuru īstenošana nepieciešama importa režīma izmantošanai,

d) nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz importa režīmu,

e) starpnieks, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņo, ka vairs nepārstāv šo nodokļa maksātāju.

(12) Importējot no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām preces tālpārdošanai, ar nodokli apliekams darījums ir radies un nodokli no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanas darījumam piemēro preču piegādes brīdī. Preces uzskata par piegādātām brīdī, kad ir saņemts maksājums.

(13) Šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs vai starpnieks līdz taksācijas periodam sekojošā mēneša beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, par katru mēnesi nodokļa deklarāciju par darījumiem, uz kuriem attiecas importa režīms. Minēto nodokļa deklarāciju nodokļa maksātājs iesniedz arī tad, ja attiecīgos darījumus nav veicis.

(14) Ja nodokļa deklarācija ir iesniedzama saskaņā ar šā panta trīspadsmito daļu, importa brīdī nodokļa piemērošanas nolūkā neuzliek papildu saistības vai formalitātes.

(15) Nodokli, kas aprēķināts par taksācijas periodu, iemaksā valsts budžetā līdz taksācijas periodam, par kuru iesniegta nodokļa deklarācija, sekojošā mēneša beigām.

(16) Šā panta otrajā daļā minētajam nodokļa maksātājam nodokļa summu par iekšzemē iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem importa režīma ietvaros veicamo darījumu nodrošināšanai atmaksā no valsts budžeta, piemērojot šā likuma 112. vai 113. pantā noteikto kārtību.

(17) Ja šā panta otrajā daļā minētais nodokļa maksātājs iekšzemē veic arī darbības, uz kurām neattiecas importa režīms un saistībā ar kurām nodokļa piemērošanas nolūkā ir jābūt reģistrētam Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, tas nodokļa summu par precēm un pakalpojumiem savu darījumu nodrošināšanai atskaita nodokļa deklarācijā, kas iesniedzama saskaņā ar šā likuma 117. pantu.

(18) Šā panta otrajā daļā minētajam nodokļa maksātājam un starpniekam ir pienākums:

1) izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, paziņot par savas darbības izmaiņām, kuru dēļ vairs netiek īstenoti attiecīgie nosacījumi, lai tas varētu izmantot importa režīmu, kā arī paziņot to, kad viņš beidz izmantot minēto režīmu, un paziņot par citām izmaiņām reģistrācijas datus;

2) nodrošināt detalizētu uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas importa režīms. Starpnieks veic uzskaiti atsevišķi par katru nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv;

3) lai pierādītu nodokļa aprēķinu pareizību, glabāt uzskaites datus 10 gadus pēc tā gada 31. decembra, kad veikti darījumi;

4) izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma iesniegt uzskaites datus par katru atsevišķu darījumu veidu.

(19) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā šā panta pirmās daļas 2. punktā minētais nodokļa maksātājs un starpnieks sagatavo un aizpilda nodokļa deklarāciju par taksācijas periodā veiktajiem darījumiem, uz kuriem attiecas importa režīms, un veic tajā labojumus, kā arī nosaka deklarācijā norādāmo informāciju.

140.⁵ pants. Importa režīms nodokļa maksātājiem, kas uzrāda preces muitas iestādei, jeb īpašs nodokļa režīms no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču sūtījuma deklarēšanai un samaksai

(1) Importa režīmu nodokļa maksātājiem, kas uzrāda preces muitas iestādei, ir tiesības piemērot no trešajām valstīm vai trešajām teritorijām importētu preču tālpārdošanai, ko veic Padomes 2011. gada 15. marta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādāta versija) 63.d pantā (Padomes 2019. gada 21. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 2019/2026, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veicina elektroniskas saskarnes, un uz īpašiem režīmiem nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzemē redakcijā) minētais nodokļa maksātājs, ja preču (izņemot akcīzes preces) sūtījuma patiesā vērtība nepārsniedz 150 *euro* un ja tiek izpildīti visi šie nosacījumi:

1) preču piegāde netiek veikta saskaņā ar šā likuma 140.⁴ pantā noteikto importa režīmu;

2) preču nosūtīšana vai transportēšana beidzas importa dalībvalstī.

(2) Preču sūtījuma saņēmējs ir atbildīgs par nodokļa samaksu šā panta pirmajā daļā minētajam nodokļa maksātājam.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētajam nodokļa maksātājam ir pienākums iekasēt aprēķināto nodokli no preču sūtījuma saņēmēja un iemaksāt nodokli valsts budžetā.

(4) Ja tiek izmantots importa režīms nodokļa maksātājiem, kas uzrāda preces muitas iestādei, preču sūtījumam piemēro nodokļa standartlikmi.

(5) Šā panta trešajā daļā iekasētais nodoklis par preču sūtījumu tiek uzrādīts reizi mēnesī kā kopsumma muitas iestādes izsniegtā paziņojumā.

(6) Nodokli, kurš aprēķināts saskaņā ar importa režīmu nodokļa maksātājiem, kas uzrāda preces muitas iestādei, un kura samaksa ir nodrošināta ar vispārējo galvojumu saskaņā ar normatīvajiem aktiem muitas jomā, šā panta pirmajā daļā minētais nodokļa maksātājs iemaksā valsts budžetā līdz mēnesim, kurā preces ir deklarētas, sekojošā mēneša sešpadsmitajam datumam.

(7) Šā panta pirmajā daļā minētajam nodokļa maksātājam ir pienākums:

1) nodrošināt detalizētu uzskaiti par preču sūtījumiem, uz kuriem attiecas importa režīms nodokļa maksātājiem, kas uzrāda preces muitas iestādei;

2) lai pierādītu deklarētās nodokļa summas pareizību, uzskaites datus glabāt importa dalībvalsts noteikto laikposmu. Ja importa dalībvalsts ir iekšzeme, uzskaites dati ir glabājami piecus gadus no preču piegādes brīža;

3) pēc importa dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma elektroniski iesniegt uzskaites datus. Ja importa dalībvalsts ir iekšzeme, uzskaites datus, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmu, iesniedz pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma;

4) pēc importa dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma nosūtīt informāciju par elektroniski deklarēto nodokļa summu."

23. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 21. un 22. punktu šādā redakcijā:

"21) Padomes 2017. gada 5. decembra direktīvas (ES) 2017/2455, ar ko groza direktīvu 2006/112/EK un direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā;

22) Padomes 2019. gada 21. novembra direktīvas (ES) 2019/1995, ar ko attiecībā uz noteikumiem par preču tālpārdošanu un konkrētām preču piegādēm iekšzemē groza direktīvu 2006/112/EK."

Likums stājas spēkā 2021. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2020. gada 15. oktobrī.

Valsts prezidents *E. Levīts*

Rīgā 2020. gada 21. oktobrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"